

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 12 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui,

*Brînzan Veaceslav XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 26.06.2018 – 12.12.2018

instanța de apel: 18.02.2018 – 20.03.2019

instanța de recurs ordinar: 07.08.2019 – 08.09.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 12 decembrie 2018, inculpatul Brînzan Veaceslav a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa cu închisoare pe termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării, distribuirii substanțelor narcotice, psihotrope, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de 4 (patru) ani.

În baza alin. (1) art. 85 din Codul penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 16.04.2014, cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 1 (una) lună și i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării, distribuirii substanțelor narcotice, psihotrope, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de 4 (patru) ani.

Măsura preventivă aplicată inculpatului Brînzan Veaceslav arestul preventiv, s-a menținut până la definitivarea sentinței.

Termenul ispășirii pedepsei lui Brînzan Veaceslav a fost calculat din ziua

pronunțării sentinței – 12 decembrie 2018.

A fost inclus în baza art. 88 alin. (3) Cod penal în termenul ispășirii pedepsei, perioada de reținere și aflare sub arest preventiv de la 20.06.2018, ora 08:20 până la 12.12.2018.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

A fost respinsă cererea procurorului privind încasarea de la inculpatul Brînzan Veaceslav a cheltuielilor judiciare în sumă de 3 360 lei, (trei mii, trei sute șazeci) lei, ca fiind neîntemeiată.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: inculpatul, Brînzan Veaceslav în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a intrat în posesia substanței narcotice, care conform raportului de expertiză nr. XXXXX din 20.03.2018 și raportului de constatare tehnico-științifică nr. XXXXX din 19.03.2018, este cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADB (C₂₀H₂₈FN₃O₃), care constituie un analog al substanței stupefiante-cannabinoidul sintetic 5F-AKB48, cu cantitatea totală de 35,352 gr. care, conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006 (poziția 193), reprezintă cantități deosebit de mari, pe care le-a păstrat la domiciliul său situat în mun. Chișinău str. XXXXX ap. XXXXX până la data de 24.01.2018, orele 08:30, când, în rezultatul efectuării perchezitivei a fost depistat și ridicat analogul acestui stupefiant.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura mun. Chișinău oficiul Ciocana, Juravliova Anastasia, care a solicitat casarea sentinței, cu dispunerea pronunțării unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru instanța de fond, prin care să fie admisă solicitarea acuzatorului de stat privind dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare a sumei de 3 560 lei, rezultate din efectuarea Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 20.03.2018 și Raportului de constatare tehnico-științifică nr. XXXXX din 19.03.2018;

- avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Brînzan Veaceslav, care solicită casarea sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să se dispună achitarea lui Brînzan Veaceslav în conformitate cu art. 390 CPP pe motiv, că fapta nu e săvârșită de inculpat și nu întrunește elementele infracțiunii.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- urmărirea și judecarea unei cauze penale condiționează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuieli ocazionate de administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuția convenit experților și interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sunt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară

din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sunt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală;

- menționează că, efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu sar fi efectuat;

- obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli, de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță;

- consideră că, cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Brînzan Veaceslav urmează a fi încasate din contul acestuia.

3.2. În motivarea cererii de apel, avocatul Albu Vasile în numele inculpatului a menționat că:

- prima instanță a apreciat greșit probele anexate la dosar, precum și a aplicat legea în mod eronat interpretând-o în defavoarea lui Brînzan Veaceslav;

- instanța cu desăvârșire nu s-a expus asupra tuturor motivelor și circumstanțelor invocate de apărare. OUP și acuzatorul de stat susținuți de instanță consideră, că Brînzan Veaceslav, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a intrat în posesia substanței narcotice, care conform raportului de expertiză nr. XXXXX din 20.03.2018 și raportului de constatare tehnico-științifică nr. XXXXX din 19.03.2018, este cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADB (C₂₀H₂₈FN₃O₃), care constituie un analog al substanței stupefiante-cannabinoidul sintetic 5F-AKB48, cu cantitatea totală de 35,352 g care, conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006 (poziția 193), reprezintă cantități deosebit de mari, pe care le-a păstrat la domiciliul său situat în mun. Chișinău str. XXXXX ap. XXXXX până la data de 24.01.2018, orele 08:30, când, în urma efectuării percheziției a fost depistat și ridicat analogul acestui stupefiant și deci a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor, adică păstrarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare;

- fapta nu a fost săvârșită de inculpat în virtutea mai multor considerente concret sub formă de teze și anume: OUP și procurorul susținuți în mod tacit de instanță, consideră că Brînzan Veaceslav a săvârșit infracțiune, privind circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare, adică păstrarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora în proporții deosebit de mari fără scop de înstrăinare;

- urmărirea penală în viziunea apărării inculpatului s-a efectuat superficial unilateral, la un jos nivel profesional cu încălcarea grosolană a legislației în vigoare, mai mult ca atât materialului acumulat nu i s-a dat o apreciere juridică. Careva probe incontestabile, precum că Brînzan Veaceslav a săvârșit infracțiunea, prevăzută de art. 217 alin. 4 Cod penal lipsesc cu desăvârșire;

- pronunțând sentința în cauză prima instanță a negat cu desăvârșire principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, care stipulează, că întreaga reglementare juridică are menirea să apere, în mod prioritar, persoana ca valoare supremă a societății, drepturile și libertățile acesteia, iar legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante;

- învinuirea înaintată lui Brînzan Veaceslav și condamnarea lui în baza ei este una neclară și ne concretă, adică este una dubioasă, cazată pe presupuneri. Acuzarea și instanța nu a putut stabili circumstanțele apariției în apartamentul în care Brînzan Veaceslav locuiește împreună cu mama sa și concubina, precum și cu martorul cheie a învinuirii Chirtoacă Constantin în acest context având în vedere cercul larg de potențiali făptuitori. Celelalte persoane nu-s verificate în sensul săvârșirii acestei infracțiuni;

- urmărirea penală s-a efectuat fără a cerceta circumstanțele cauzei sub toate aspectele, multilateral, obiectiv și imparțial, la materialele cauzei măcar nu au fost atașat extrasul din HG nr. 79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora la care face trimitere procurorul în învinuire și din care reiese, că în lista substanțelor narcotice sunt indicate doar 139 de substanțe, adică poziții, iar în lista substanțelor psihotrope sunt indicate doar 127 de substanțe, adică poziții din ce reiese, că poziția 193, sub care ar trebui în viziunea acuzării să fie cannabinoidul nici nu există;

- în rechizitoriul procurorului Denis Poiată sunt expuse depozițiile celui mai credibil martor, colaboratorul poliției Strașnîi Alexandru, care a declarat că a observat că, în timp ce lui Brînzan Veaceslav i se aducea la cunoștință ordonanța de percheziție, Chirtoacă Constantin a aruncat peste geam un pachet transparent din polietilenă și un aparat confecționat artizanal;

- circumstanțele mai sus indicate au fost tratate de instanță în detrimentul intereselor învinuitului Brînzan Veaceslav, ignorând astfel prescripțiile art. 8 Cod de procedură penală, adică prezumția nevinovăției prin care persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă;

- conform alin. 3 art. 8 Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile

prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului;

- acuzarea nu a exclus apartenența substanțelor narcotice, depistate în apartamentul XXXXX din casa XXXXX din str. XXXXX, mun. Chișinău mamei lui Brînzan, concubinei acestuia, precum și lui Chirtoacă Constantin ori Orehov Dumitru, deoarece narcoticele au fost depistate și ridicate concret din odaia apartamentului vizat, unde Chirtoacă locuia cu chirie și ușa camerei lui era încuiată la cheie, când colaboratorii poliției au pătruns în apartament și preconizau efectuarea percheziției tocmai în odaia unde erau închiși Orehov și Chirtoacă;

- la fel aparatul pentru consum și pachetul cu narcotice putea fi aruncat din oricare 40-50 geamuri din spatele casei unde locuiește familia Brînzan și care iese în această direcție, iar acuzarea nu a exclus și nu a verificat acest moment atât de important;

- atât Brînzan Veaceslav cât și martorii apărării și a învinuirii susțin că, anume din odaia unde locuia cu chirie Chirtoacă Constantin a fost aruncat aparatul artizanal pentru consum de droguri și punga cu substanțe narcotice, fapt declarat la urmărirea penală de martorul acuzării Alexandru Strașni, fapt recunoscut chiar și de făptașul Constantin Chirtoacă, dar împodobit cu circumstanțe greu de verificat și cu adevărat neelucidat de OUP și procuror, deoarece această poziție îi aranjează, inclusiv pe instanță;

- vina lui Brînzan Veaceslav în păstrarea stupefiantelor procurorul o consideră dovedită doar prin faptul că, el locuiește în acest apartament, fără a verifica apartenența la aceasta a chiriașului Chirtoacă Constantin, care stă la evidenta poliției ca realizator și a medicilor narcologi, ca consumator de stupefiante;

- inculpatul Brînzan Veaceslav într-o curmă proasta îndeletnicire de a consuma narcotice, fiind motivat de faptul că, iubita lui Olivia Ciotu i-a declarat, că este însărcinată și așteaptă un copil a decis ferm să se spitalizeze pentru tratament antidrog, pas pe care benevol l-a realizat la data de 14.06.18, când s-a internat în secția a 2-a narcologie a spitalului clinic de psihiatrie, fapt confirmat prin certificatul Dispensarului Narcologic Republican;

- o asemenea învinuire a afectat dreptul lui Brînzan Veaceslav de a ști pentru ce faptă este învinuit, adică dreptul la apărare. În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărârea sa Capean vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării;

- Brînzan Veaceslav recunoaște faptul că, a fost consumator de stupefiante și acest motiv a fost luat la evidența medicului narcolog, însă din moment ce a aflat, că concubina sa Olivia Ciotu este însărcinată și de curând îi va naște un copil sta a decis să renunțe la narcotice și tratamentul benevol de acest viciu;

- acuzatorul de stat și instanța urmau a se autosesiza și a demara controlul coruptivității martorului Strașnii Alexandru, care în viziunea apărării a contribuit activ la învinuirea lui Brînzan, prin schimbarea depozițiilor sale date la urmărirea penală;

- toți colaboratorii poliției audiați sub jurământ în ședințele de judecată în calitate de martori au depus depoziții contradictorii, care se exclud unele pe altele și deci formează impresia unui tablou șters, spălat și ne concret a celor întâmplate în timpul percheziției din 24.01.2018 în privința completului și numărul de polițiști veniți la percheziție;

- careva probe incontestabile, precum că Brînzan Veaceslav a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la dosar lipsesc cu ce săvârșire și acuzatorul de stat nu a prezentat instanței aceste probe în procesul judecării cauzei;

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatului, admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura Chișinău oficiul Ciocana, Juravliova Anastasia și casată parțial sentința Judecătoreiei Chișinău sediul Ciocana din 12 decembrie 2018, în partea cheltuielilor judiciare și în această parte pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care s-a încasat de la Brînzan Veaceslav cheltuielile judiciare în sumă de 3360,0 (trei mii trei sute șaiszeci) lei, în beneficiul statului.

Termenul executării pedepsei de calculat lui Brînzan Veaceslav din data pronunțării deciziei 20 martie 2019, cu includerea termenului arestului din 20.06.2018 până la 20.03.2019.

4.1. În motivarea soluției instanța de apel a indicat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de acesta încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat, iar cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual -renale privind administrarea probelor, fiind corect apreciate în partea ce ține de încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a invocat că ne cătând la faptul că, inculpatul Brînzan Veaceslav a negat faptul implicării în orice formă în comiterea infracțiunii, vinovăția acestuia în cele incriminate lui și-a găsit confirmare deplină și obiectivă în ședința judiciară, fiind cercetate cumulul de probe prezentate de către părți și anume: declarațiile martorilor Grigore Gorea, Alexandru Strașnii, Sorin Crăciun, Chirii Galbura, Nina Brînzan și Constantin Chirtoacă; procesul-verbal de percheziție din 24.01.2018; raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 20.03.2018; ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 05.04.2018; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.01.18; raportul de constatare tehnico - științifică nr. XXXXX din 19.03.2018; ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 11.04.2018.

Analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și

coroborării lor, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului Brînzan Veaceslav în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod Penal, potrivit elementelor constitutive: circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

Reieșind din analiza textuală a rechizitoriului cât și a sentinței primei instanțe, instanța de apel a constatat că, Brînzan Veaceslav a comis infracțiunea imputată, prin circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea, drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare latura obiectivă a infracțiunii realizându-se prin acțiuni de păstrare, la locul de domiciliu de pe adresa mun. Chișinău, str. XXXXX ap. XXXXX, care s-a manifestat prin deținerea de către Brînzan Veaceslav a canabinoizelor sintetici, adică posesia în fapt a acestora, care în circumstanțele indicate supra ar fi intrat în posesia lor, pentru consum personal.

Prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de Brînzan Veaceslav încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească.

Prima instanță corect a apreciat critic declarațiile inculpatului Brînzan Veaceslav privind nevinovăția sa de comiterea faptei imputate, calificându-le drept o modalitate aleasă de către inculpat de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță în mod just a încadrat juridic acțiunile inculpatului Brînzan Veaceslav precum că, a comis infracțiunea prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) CP, care se caracterizează prin circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea, drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

În acest context, instanța de apel a notat că, în ședință de judecată s-a stabilit că, inculpatul, Brînzan Veaceslav în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a intrat în posesia substanței narcotice, care conform raportului de expertiză nr. XXXXX din 20.03.2018 și raportului de constatare tehnico - științifică nr. XXXXX din 19.03.2018, este cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADB (C₂₀H₂₈FN₃O₃), care constituie un analog al substanței stupefiante – cannabinoidul sintetic 5F-AKB48, cu cantitatea totală de 35,352 gr. care, conform hotărârii Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006 (poziția 193), reprezintă cantități deosebit de mari, pe care le-a păstrat la domiciliul său situat în mun. Chișinău str. XXXXX ap. XXXXX până la data de 24.01.2018, orele 08:30, când, în rezultatul efectuării perchezitivei a fost depistat și ridicat analogul acestui stupefiant.

Referitor la componența de infracțiune prevăzută de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod Penal, instanța de apel a relatat că, aceasta presupune existența următoarelor clemente constitutive:

Latura obiectivă a infracțiunii realizându-se prin acțiuni de păstrare, la locul de domiciliu de pe adresa mun. Chișinău, str. XXXXX ap. XXXXX, care s-a manifestat prin deținerea de către Brînzan Veaceslav a canabinoizilor sintetici, indică posesia în fapt a acestora, care în circumstanțele indicate supra ar fi intrat în posesia lor, pentru consum personal.

De asemenea este cert stabilit că infracțiunea incriminată lui Brînzan Veaceslav a fost săvârșită cu intenție directă. Această concluzie este probată prin declarațiile afirmative ale martorilor A. Gorea, A. Strașnîi, S. Crăciun, C. Galbura și C. Chirtoacă.

În cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești cu certitudine a fost probat și faptul, că Brînzan Veaceslav nu a urmărit scopul înstrăinării masei vegetale altor persoane, dar a păstrat-o pentru a o utiliza în scopuri personale. S-a mai stabilit că, obiectul material al infracțiunii incriminate inculpatului Brînzan Veaceslav îl reprezintă substanțele narcotice, psihotropice sau analogele lor, fiind caracterizate prin proporții deosebit de mari, reprezentând calificativul agravant al infracțiunii incriminate și anume art. 217 alin. (4) lit. b) din Codul penal.

Potrivit Hotărârii Guvernului R. Moldova privind aprobarea Listei substanțelor narcotice depistate în trafic ilicit, precum și cantitatea acestora, nr. 79 din 23.01.2006, în compartimentul I al acesteia Substanțe narcotice este prezentă în mod exhaustiv și nu poate include alte substanțe decât cele pe care le enumera.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, masa vegetală uscată și mărunțită din culoarea gălbuie din cele 5 pachetele de tip zip-lock, conține cannabinoidul sintetic care constituie analog al substanței stupefiante - cannabinoidul sintetic 5F-AKB48 (AKB-48),(5F-AMB) cu cantitatea totală de 35,352 gr. care, conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006 (poziția 93), reprezintă cantități deosebit de mari (f.d.51-55).

Potrivit scrisorii parvenite de la I.M.S.P Dispensarul Republican de Narcologie, nr. 01-12/362 din 05.03.2018, substanța 5-fluoro ADB (C₂₀H₂₈FN₃O₃) este o componentă a grupei de canabinoizi sintetici, analog al 5F-AMB (CT9FI26FN303), 5F-APINACA:H30FN3O), 5F-PB-22 (C₁₃FI₂₁ FN202) ș.a., ultimele fiind supuse controlului de stat și reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotropice și precursorilor acestora supuse controlului (f.d.23).

Invocă instanța de apel că o altă cerință pentru existența obiectului material al infracțiunii analizate este ca substanțele ce-l reprezintă să fie caracterizate prin proporții deosebit de mari.

La fel, este cert dovedit că, calificativul agravant care indică la proporțiile deosebit de mari, al masei vegetale ridicate de la inculpatul Brînzan Veaceslav obiectiv este probat prin raportul de expertiză anexat la materialele cauzei penale, care stabilesc că cannabinoidul sintetic 5F-AKB48 (AKB-48),5F-AMB, cu cantitatea totală de 35,352 gr. care, conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 (poziția 193), reprezintă cantități deosebit de mari, fapt care indică la calificarea corectă a acțiunilor inculpatului cu indicii agravanți prevăzuți la art.217 alin. (4) lit. b) din Codul penal.

A mai indicat instanța de apel că, în rezultatul acțiunilor criminale ale inculpatului Brînzan Veaceslav au fost grav afectate relațiile sociale cu privire la ocrotirea sănătății publice, a cărei asigurare implică circulația în condiții de legalitate a substanțelor narcotice sau a analoagelor lor.

La fel, este probat că, Brînzan Veaceslav întrunește toate trăsăturile subiectului infracțiunii imputate prevăzute de art. 21 din Codul penal. În baza probelor administrate și circumstanțele cauzei penale, instanța a ajuns la concluzia că, acțiunile lui Brînzan Veaceslav sunt corect încadrate în baza prevederilor 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare fiind respectate prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Încheind analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute la alin. (4), lit. b) art. 217 Cod penal, instanța de apel a consemnat că, drept cerință esențială pentru întregirea laturii obiective apare ilegalitatea acțiunii prejudiciabile. Se are în vedere că, producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor se realizează în lipsa autorizației eliberate de CPCD/licenței eliberate de autoritatea de licențiere, deci contrar prevederilor Legii cu privire la circulația substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor (în special, contrar prevederilor art. 11-38 din această lege). De asemenea, ilegalitatea acțiunii prejudiciabile poate presupune încălcarea prevederilor altor acte normative (de exemplu, a Hotărârii Guvernului Republicii Moldova cu privire la aprobarea Cerințelor tehnice față de încăperile și obiectivele în care se păstrează substanțe narcotice, psihotrope și/sau precursori, nr.128 din 06.02.2006).

Instanța de apel a subliniat asupra ilegalității păstrării analogului substanțelor stupefiante de către inculpatul, Brînzan Veaceslav.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul avocatului Vasile Albu, precum că, în acțiunile inculpatului nu se regăsesc acțiunile de păstrare a analogilor substanțelor stupefiante. Or, fapta prejudiciabilă de păstrare a substanței-canabinoidul sintetic 5F-AKB48 (AKB-48),5F-AMB, cu cantitatea totală de 35,352 gr a fost probată prin totalitatea mijloacelor de probă anexate la materialele cauzei penale.

Alegațiile avocatului Albu Vasile privind aprecierea critică a depozițiilor martorilor acuzării Strașnîi Alexandru, care fiind influențat de coruptibilitate pentru repararea gratis a două automobile, a scos ilegal de sub urmărire pe Orehov și Chirtoacă Constantin, care și erau posesorii drogurilor nu pot fi reținute, deoarece apărarea nu a prezentat nici o probă în acest sens, afirmațiile fiind doar declarative.

Apartenența drogurilor depistate în cadrul percheziției lui Brînzan Veaceslav sunt confirmate de depozițiile martorului acuzării Chirtoacă

Constantin, care a declarat că substanțele narcotice aparțineau lui Brînzan Veaceslav, iar el niciodată nu a adus și nu a păstrat în apartamentul acestuia substanțe interzise. Nu cunoaște de unde Brînzan Veaceslav procură drogurile, dar drogurile depistate și ridicate sunt ale acestuia.

Faptul că drogurile păstrate la domiciliul lui Brînzan Veaceslav, ridicate în cadrul percheziției îi aparțin sunt confirmate și de procesului verbal de audiere a bănuțului din data de 12 aprilie 2018, unde Brînzan Veaceslav a declarat că, bănuțiala adusă lui o recunoaște, povestind cu lux de amănunte circumstanțele comiterii faptei, iar schimbarea declarațiilor inculpatului Brînzan Veaceslav în cadrul cercetării judecătorești este o versiune de apărare și eschivare a dânsului de la răspundere penală și nu se pedepsește fiind un drept al acestuia.

Alegațiile avocatului privind negarea apartenenței drogurilor lui Brînzan Veaceslav inclusiv și la urmărirea penală poartă caracter declarativ, deoarece prin declarațiile sale date în instanța de apel acesta a explicat că a depus personal declarațiile fiind audiat în calitate de bănuț și declarațiile date citire de către acuzatorul de stat de la f.d.73 vol. I personal le-a consemnat și nu a obiectat.

Instanța de judecată a apreciat critic declarațiile inculpatului și le-a calificat drept o metodă de apărare aleasă de către inculpat în scop de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală pentru fapta comisă și această versiune nu coroborează cu celelalte probe.

Instanța de apel a considerat raționamentele primei instanțe obiective și corecte, iar alegațiile părții apărării nu pot fi reținute deoarece sunt combătute integral de către probatorul examinat. Mai mult ca atât, instanța de apel constată faptul, că inculpatul are poziții diferite, schimbându-le pe parcursul urmării penale și examinării cauzei declarațiile.

Alegațiile apărării privind nevinovăția inculpatului Brînzan Veaceslav în comiterea infracțiunii incriminate și solicitarea de achitare a acestora, deoarece lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, acesta invocând că instanța de fond incorect a apreciat probele, nu pot fi reținute ca fiind plauzibile, considerând-u-le date în scopul eschivării de la o eventuală răspundere penală și constituie o formă de autoapărare a inculpatului.

Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție directă.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani, criterii care sunt întrunite în speță.

Instanța de apel a atestat lipsa oricăror obiecții din partea apărării cu privire la nulitatea probelor, atât la finele efectuării acțiunilor procesuale, cât și la etapa luării de cunoștință cu materialele cauzei penale (f.d.130, vol. I), obiecții care nefiind invocate în sensul art. 230 alin. (2) Cod procedură penală, determină pierderea dreptului invocării lor ulterioare, prezumând acceptarea probelor administrate pe caz. Mai mult, prin scrisoarea din 27.06.2018 nr. 01-12/878 a Inspecției medico-sanitare publice, dispensarul republican de narcologie, se confirmă faptul că, Brînzan Veaceslav se află sub supravegherea medicală la medicul specialist narcolog din 30.07.2013, cu diagnoza: tulburări mentale se de comportament datorate consumului de substanțe psihoactive (spais, marijuana,

alcool) (f.d.159, vol. I), iar prin declarațiile date în cadrul instanței de apel, inculpatul Brînzan Veaceslav a declarat că, în anul 2017 a consumat droguri.

Instanța de apel a reținut, că la judecarea cauzei în fond și apel, apărarea nu a reușit să aducă careva argumente plauzibile referitor la inadmisibilitatea probelor sau nulitatea actelor procesuale, ce ar determina excluderea lor din cauza penală, or, careva îndoieli referitor la veridicitatea declarațiilor martorilor acuzării sau probatoriului administrat, n-au apărut, ținând cont de consecutivitatea lor și coroborarea cu restul probelor dobândite, prin intermediul acțiunilor procesuale petrecute pe caz, ce nu au stârnit nici o obiecție din partea apărării la etapa urmăririi penale. În acest sens, nu pot fi reținute alegațiile părții apărării cu privire la nulitatea probelor invocate.

Considerentele primei instanțe sânt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

Instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

A mai invocat că, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod Penal, în acest sens, fiind nefondate argumentele apelantului, avocatului Vasile Albu, privind nevinovăția inculpatului și lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului, iar temei de a interveni în sentință, nu există.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului, Brînzan Veaceslav, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4), lit. b) Cod Penal, instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, Brînzan Veaceslav, a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod Penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a remarcat că, la individualizarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului, Brînzan Veaceslav, fiind legală, echitabilă și individualizată.

La fel, a constatat că, acțiunile inculpatului, Brînzan Veaceslav, au fost încadrate în baza art. 217 alin.(4) lit. b) CP Cod Penal al Republicii Moldova pentru care legea penală (în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii) prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a

ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 alin.(2) Cod Penal infracțiunea incriminată inculpatului se califică ca infracțiune gravă.

Prima instanța corect a stabilit că, inculpatul Brînzan Veaceslav a fost condamnat anterior prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, din 26.05.2008 în baza art.187 alin.(3), art. 287 alin. (2) Cod penal, la 5 ani închisoare suspendarea executării pedepsei pe un termen de 1 (un) an (f.d.76-77) iar, prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 30.03.2011, procesul penal pornit baza art. 186 alin. (4) în privința lui Brînzan Veaceslav a fost încetat în legătură împăcarea părților, adică pe motiv de nereabilitare. La 30.06.2011 prin ordonanța procurorului sect. Ciocana, urmărirea penală pornită în privința lui Brînzan Veaceslav în baza art. 186 alin. (2) Cod penal la fel a fost încetată pe motiv de nereabilitare, adică în legătură cu împăcarea părților (f.d.76-77).

Prin ordonanța procurorului sect. Ciocana din 20.09.2011 procesul penal pornit în privința lui Brînzan Veaceslav în baza art. 186 alin. (4) Cod penal de asemenea a fost încetat iarăși pe motiv de împăcare.

Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 16.04.2014 inculpatul Brînzan Veaceslav a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunilor prevăzute art. 264 alin. (1), art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 1 (una) lună cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, cu suspendarea executării acesteia pe un termen de 5 (cinci) ani, cu stabilirea condițiilor să nu comită alte infracțiuni, să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul organului competent și să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în volum de 180 de ore.

Instanța de apel a atestat că, inculpatul Brînzan Veaceslav nu este la prima sa abatere de la Legea penală și necătând la faptul că, instanța de judecată, i-cordat posibilitatea de a se corecta fără al izola de societate, însă, ultimul nu a ut concluziile de rigoare și nu a pășit pe calea corijării, ci dimpotrivă a săvârșit altă infracțiune, circumstanțe care urmează a fi luate în considerație la individualizarea pedepsei, ținând cont că, pedeapsa aplicată lui nu și-a atins scopul educării și corectării, iar numitul a comis infracțiunea incriminată aflându-se în termen de probă.

Potrivit materialelor cauzei, instanța de apel a atestat că, inculpatul Brînzan Veaceslav se află la evidenta medicului narcolog din a. 2013 ca consumator de stupefiante (marihuană) (f.d.91, vol. I), la evidenta medicului psihiatru inculpatul Brînzan Veaceslav nu se află (f.d.92, vol. I).

Potrivit caracteristicii de la locul de trai din 24.04.2018 inculpatul Brînzan Veaceslav este caracterizat negativ ca o persoană care se află la evidența sectorului de politie nr. 2, este o persoană conflictuală, se caracterizează negativ de către vecini. În privința lui Brînzan Veaceslav au fost întocmite mai multe procese contravenționale pentru procurarea ori păstrarea ilegală de droguri, precursori, etnobotanice și a analogilor acestora în cantități mici sau consumul de droguri fără prescripția medicului (f.d.93, vol. I).

Prima instanță justificat a aplicat pedeapsa în baza art. 217 alin. (4), lit. b) Cod Penal - închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării, distribuirii substanțelor narcotice, psihotrope, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de 4 (patru) ani, iar în baza alin. (1) art. 85 din Codul penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 16.04.2014, cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 1 (una) lună și i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării, distribuirii substanțelor narcotice, psihotrope, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de 4 (patru) ani.

Referitor la pedeapsa complementară prevăzută la norma penală incriminată, instanța legal a stabilit că, inculpatul Brînzan Veaceslav în circumstanțele descrise supra, a comis circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea, drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșită în proporții deosebit de mari, fapt care conform sancțiunii penale prevăzute la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, impune aplicarea alin. (1) art. 65 Cod penal, adică privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, care constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii.

Conformându-se normei legale, prima instanță întemeiat a constatat că, sancțiunea art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, în calitate de pedeapsă complementară prevede privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 până la 5 ani. Aplicarea acestui tip de pedeapsă este una obligatorie și este determinată în mod principial de necesitatea de a preveni o eventuală situație de recidivă din partea inculpatului care a comis infracțiunea incriminată anume în legătură cu exercitarea anumitei activități legate de circulația ilegală a drogurilor sau a analoagelor lor.

Prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat că, atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea pedepsei privative de libertate.

Cu referire la cererea de apel înaintată de către acuzatorul de stat, în partea respingerii cererii de încasare a cheltuielilor judiciare, instanța de apel a menționat că, din textul apelului formulat de acuzatorul de stat, se reține că legalitatea și temeinicia sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 12 decembrie 2018 este contestată în partea soluționării chestiunii referitor la cheltuielile de judecată,

solicitându-se în acest sens încasarea din contul inculpatului a sumei de 3360 lei, suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză medico-legală.

Instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiat apelul declarat de către acuzatorul de stat și care urmează a fi admis, cu încasarea cheltuielilor de judecată suportate pentru efectuarea Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 20.03.2018, costul căreia este de 1680 lei (f.d.17-21, vol. I) și Raportului de constatare tehnico-științifică nr. XXXXX din 19.03.2018, în sumă de 1 680 lei (f. d. 51-54, vol. I). În rest sentința primei instanțe urmează a fi menținută, fără modificări.

Instanța de apel a reținut că, la caz a fost efectuat Raportului de constatare tehnico-științifică nr. XXXXX din 19.03.2018, în sumă de 1 680 lei (f. d. 51-54, vol. I) și Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 20.03.2018, costul căreia este de 1680 lei (f.d.17-21, vol. I).

În acest sens, instanța de apel a reținut ca fiind justificate solicitările procurorului privind încasarea de la inculpatul Brînzan Veaceslav a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 3 360 lei, or, potrivit normelor legale menționate supra cheltuielile judiciare solicitate pentru efectuarea Raporturilor de Constatarea tehnico-științifică, urmează a fi trecute în contul inculpatului.

5. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Brînzan Veaceslav, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei și sentinței, cu pronunțarea unei noi decizii potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

5.1. În motivarea cererii de recurs ordinar, avocatul a menționat că:

- urmărirea penală s-a efectuat superficial, unilateral, la un jos nivel profesional cu încălcarea grosolană a legislației în vigoare, mai mult ca atât materialului acumulat nu i s-a dat o apreciere juridică. Careva probe incontestabile, precum că Brînzan Veaceslav a săvârșit infracțiunea, prevăzută de art. 217 alin. 4 Cod penal lipsesc cu desăvârșire;

- prima instanță a negat cu desăvârșire principiul umanismului, revăzut de art. 4 Cod penal, care stipulează, că întreaga reglementare juridică are menirea să apere, în mod prioritar, persoana ca valoare supremă a societății, drepturile și libertățile acesteia, iar legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante;

- instanța a încălcat principiul democratismului, adică art. 5 Cod penal, care prevede, că persoanele care au săvârșit infracțiuni sânt egale în fața legii și sânt supuse răspunderii penale fără deosebire de sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație;

- învinuirea înaintată lui Brînzan Veaceslav și condamnarea lui în baza ei este neclară și ne concretă, adică este una dubioasă, bazată pe presupuneri.

Acuzarea și instanța nu a putut stabili circumstanțele apariției în apartamentul în care Brînzan Veaceslav locuiește împreună cu mama sa și concubina, precum și cu martorul cheie a învinuirii Chirtoacă Constantin în acest context având în vedere cercul larg de potențiali făptuitori. Celelalte persoane nu-s verificate în sensul săvârșirii acestei infracțiuni;

- urmărirea penală s-a efectuat fără a cerceta circumstanțele cauzei sub toate aspectele, multilateral, obiectiv și imparțial, la materialele cauzei măcar nu au fost atașat extrasul din HG 79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora la care face trimitere procurorul în învinuire și din care reiese, că în lista substanțelor narcotice sunt indicate doar 139 de substanțe, adică poziții, iar în lista substanțe/or psihotrope sunt indicate doar 127 de substanțe, adică poziții ce reiese, că poziția 193, sub care ar trebui în viziunea acuzării să fie cannabinoidul nici nu există;

- în rechizitoriul procurorului sunt expuse depozițiile celui mai credibil martor, colaboratorul poliției Strașnîi Alexandru, care a declarat că a observat că în timp ce lui Brînzan Veaceslav i se aducea la cunoștință ordonanța de percheziție, Chirtoacă Constantin a aruncat peste geam un pachet aparent din polietilenă și un aparat confecționat artizanal;

- vina lui Brînzan Veaceslav în păstrarea stupefiantelor procurorul o consideră dovedită doar prin faptul, că el locuiește în acest apartament, fără a verifica partinitatea la aceasta a chiriașului Chirtoacă Constantin, care stă la evidența poliției ca realizator și a medicilor narcologi, ca consumator de stupefiante;

- în depozițiile martorilor apărării, cât și a acuzării s-a stabilit, că Chirtoacă este consumator și răspânditor de stupefiante, iar polițiștii au declarat, că în privința lui sunt pornite și alte cauze penale de gen, însă instanțele cred în dezinformații dată și îl consideră sfânt;

- acuzatorul de stat și instanța urmau a se autosesiza și a demara controlul coruptivității martorului Strașnîi Alexandru, care în viziunea apărării a contribuit activ la învinuirea lui Brînzan, prin schimbarea depozițiilor sale date la urmărirea penală, dea ceia apărarea a solicitat, dar fără succes instanței de a aprecia critic acest moment, deoarece veridicitatea depozițiilor lui Strașnîi date la UP se confirmă și prin alte 5 (cinci) rapoarte depuse de el pe numele Inspectorului-șef al IP Ciocana, prin care declara, că anume el personal a văzut cum (în timp ce lui Brînzan și mamei acestuia i se prezentau actele cu privire la percheziție) Chirtoacă a aruncat ceva prin geam și anume un aparat, confecționat artizanal pentru consumul de droguri și un pachet cu masă vegetală (f.d.32-37);

- sentința de condamnare pronunțată în cazul dat nu corespunde exigențelor atât a legislației naționale, cât și a legislației CEDO, deoarece în sensul alin. 1, art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, instanțele de judecată, trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze faptele constatate;

- careva probe incontestabile, precum că Brînzan Veaceslav a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la dosar lipsesc cu desăvârșire și acuzatorul de stat nu a prezentat instanței aceste probe în procesul judecării cauzei;

- instanțele în niciun fel nu s-au expus asupra informației CNA, privind pornirea UP contra polițiștilor - martor și investigatori al cazului dat și în legătură cu acțiunile lor infracționale, iar procurorul nu a verificat acest moment;

- demonstrarea de către stat a vinovăției inculpatului Brînzan în comiterea infracțiunii incriminate prin suportare de cheltuieli pentru efectuarea expertizei sunt cheltuielile statului, adică expertizele și cheltuielile judiciare au fost dispuse de OUP în temeiul legii.

6. Referință asupra recursului declarat a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol. În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Recursul declarat de avocatul Albu Vasile este întemeiat în baza pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căroră, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, invocând cazurile de casare incidente, în opinia acestuia, în prezenta cauză și anume: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Referitor la temeiul pentru recurs invocat de către avocat prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că în cauza supusă judecării sunt aplicabile atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit respinge ca nefondate alegațiile recurentului în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul penal lărgit apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată și ilegală, semnalându-se astfel nerespectarea cerințelor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevăd că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Tot aici, urmează de menționat, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect de a casa sentința primei instanțe în partea cheltuielilor judiciare și în acest sens emitând o nouă hotărâre prin care s-a încasat de la Brînzan Veaceslav în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 3360 lei, menținându-se astfel pedeapsa penală pe un termen de 6 ani, stabilită prin sentință.

Prin urmare, contrar celor invocate de către recurent, Colegiul verificând suplimentar lucrările dosarului remarcă că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, a cercetat suplimentar materialele cauzei în ședința instanței de apel, cu consemnarea lor în procesul verbal al ședinței de judecată, adoptând în consecință o soluție corectă de casare a sentinței primei instanțe în partea cheltuielilor judiciare și emiterea unei noi hotărâri, prin ca s-a încasat din contul inculpatului suma de 3360 lei.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea cererii de apel declarată de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Brînzan Veaceslav, ca fiind neîntemeiată și admiterea cererii de apel declarată de către procuror, cu casarea sentinței în partea cheltuielilor de judecată și emiterea unei noi hotărâri de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

Colegiului penal lărgit reține că, în recursul declarat recurentul critică în bună parte hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că nu au fost apreciate la justa valoare probele prezentate de către partea apărării. Însă, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, Colegiul consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulul de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării, toate au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, raportat la criticile apărătorului, Colegiul reiterează că acesta se referă în principal la chestiunea de apreciere a probelor. Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorul acestuia expune conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchide că acestea constituie un ansamblu probator indubitabil prin care se confirmă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu va analiza și verifica probele administrate în cauză, deoarece în speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că careva probe incontestabile, precum că Brînzan Veaceslav a săvârșit infracțiunea imputată, la dosar lipsesc cu desăvârșire și acuzatorul de stat nu a prezentat instanței aceste probe în procesul judecării cauzei, or, instanțele de fond, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al relevanței, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect au încadrat juridic acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin.(4) lit. b), potrivit elementelor constitutive: circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, adică,

păstrarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

Astfel, la caz, instanța de apel reieșind din analiza textuală a rechizitoriului cât și a sentinței primei instanțe, și-a argumentat soluția potrivit căreia Brînzan Veaceslav a comis infracțiunea imputată: - circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea, drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare, latura obiectivă a infracțiunii realizându-se prin acțiuni de păstrare, la locul de domiciliu de pe adresa mun. Chișinău, str. XXXXX ap. XXXXX, care s-a manifestat prin deținerea de către Brînzan Veaceslav a canabinoizelor sintetici.

Instanța de recurs apreciază critic alegațiile avocatului Albu Vasile privind nevinovăția inculpatului Brînzan Veaceslav, or, instanțele de fond au stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească.

Instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului declarat.

În acest context, dat fiind faptul că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii menționate mai sus, atât instanța de apel, nu au avut temeiuri de a devia de la concluziile menționate în sentință în partea stabilirii vinovăției inculpatului la faptele prejudiciabile imputate lui. Respectiv, deoarece chestiunile invocate atât în apel, cât și recurs, au constituit obiect de analiză și în sentința adoptată de către prima instanță, iar potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărâri CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei*), din care motiv, Colegiul va respinge ca nefondate alegațiile apărătorului Albu Vasile în numele inculpatului Brînzan Veaceslav invocate în acest sens, precum că instanțele nu au motivat și nu a respins motivele și temeiurile invocate de către partea apărării.

Colegiul penal lărgit reține că, avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Brînzan Veaceslav, invocă incidența în prezenta speță, a temeiului de casare prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, temei care este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii,

ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

În acest context, Colegiul constată, că instanța de apel, analizând elementele infracțiunii prevăzute la art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, a statuat că, latura obiectivă a infracțiunii s-a realizat prin acțiuni de păstrare, la locul de domiciliu de pe adresa mun. Chișinău, str. XXXXX, ap. XXXXX. Producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor se realizează în lipsa autorizației eliberate de CPCD/licenței eliberate de autoritatea de licențiere, deci contrar prevederilor Legii cu privire la circulația substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor (în special, contrar prevederilor art. 11-38 din această lege). De asemenea, ilegalitatea acțiunii prejudiciabile poate presupune încălcarea prevederilor altor acte normative (de exemplu, a Hotărârii Guvernului Republicii Moldova cu privire la aprobarea Cerințelor tehnice față de încăperile și obiectivele în care se păstrează substanțe narcotice, psihotrope și/sau precursori, nr.128 din 06.02.2006). Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție directă. Subiectul infracțiunii este persoană fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani.

Analizând situația de fapt, Colegiul penal lărgit menționează că, în speță sunt întrunite toate elementele infracțiunii prevăzute la art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal. Astfel instanța de apel a dat o apreciere motivată concluziei primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de către inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Nu și-a găsit confirmare nici temeiul recursului precum că, acțiunile lui Brînzan Veaceslav nu puteau fi încadrate în prevederile art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

Colegiul analizând circumstanțele și materialele cauzei, în raport cu argumentele expuse de apărătorul inculpatului prin prisma temeiului invocat pentru recurs, consideră că, în prezenta speță criticile ultimului sânt neîntemeiate, deoarece instanțele de fond justificat au ajuns la concluzia că inculpatul Brînzan Veaceslav se face vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu constatarea și reținerea stărilor de fapt, și de drept, în care sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor menționate.

Criticile apărătorului Albu Vasile, precum că acuzarea și instanțele de fond nu au invocat în baza căror probe incontestabile se dovedește că inculpatul Brînzan Veaceslav a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, sunt neîntemeiate, deoarece prima instanță și instanța de apel au

nominalizat cumulul de probe ce dovedește comiterea infracțiunii săvârșite de inculpat. Instanțele de fond au examinat și reținut probele ce confirmă faptul că Brînzan Veaceslav a săvârșit infracțiunea imputată, relevante fiind îndeosebi declarațiile martorilor Grigore Gorea, Alexandru Strașnîii, Sorin Crăciun, Chirii Galbura, Nina Brînzan și Constantin Chirtoacă; procesul-verbal de percheziție din 24.01.2018; raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 20.03.2018; ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 05.04.2018; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.01.18; raportul de constatare tehnico - științifică nr. XXXXX din 19.03.2018; ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 11.04.2018.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare au avut suficiente motive pentru a concluziona despre vinovăția inculpatului Brînzan Veaceslav în comiterea infracțiunii de circulație ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea, drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

Deși, în prezenta cauză supusă judecării, au fost administrate un șir de probe indirecte în coraport cu cele directe, potrivit considerentelor teoretice și jurisprudenței, în cazul când există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpatului, fapt incident și în prezenta speță.

De altfel, Colegiul reiterează că, chestiunea cu privire la aprecierea probelor ține de competența instanțelor de fond.

Prin urmare, având în vedere și jurisprudența constantă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Generalizând cele enunțate, Colegiul penal lărgit, apreciază ca justificate concluziile instanțelor de fond, privind constatarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate lui Brînzan Veaceslav, nefiind stabilite careva erori de drept, care a-r genera necesitatea intervenirii instanței de recurs în hotărârea atacată.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează, că în cauza dată criticile recurentului sub aspectul temeiurilor de casare, invocate în recursul ordinar declarat, sunt nefondate, fiind axate pe mențiuni de ordin general, ce poartă caracter de dezacord din punctul său de vedere, care în esență nu conțin o expunere concretă a temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală cu o motivare suficientă pentru a convinge instanța de recurs despre necesitatea temeinică de a interveni în hotărârile atacate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul declarat în cauza este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui *Brînzan Veaceslav XXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena